

er det jo dog meget billigt, at det ikke til- lige skal medføre en forøget Bæftatning for Staden.

S. P. Hansen: Endstjøndt jeg havde foresat mig ikke at tage Ordet i denne Sag, tør jeg dog ikke lade det staae gaaffe uimod- sagt, hvad den høitærede Justitsminister har anført til Forsvar for sin Anskuelse. Jeg kan vel i alt Bæsentligt henholde mig til, hvad den høitærede Taler, der nylig satte sig, har udtalt, at det bestandig har været anset som en Forpligtelse, der paahvilede Staten, at bi- drage til Borgervæbningens Udgifter i Kjø- benhavn. Jeg troer ingenlunde, at det for- holder sig, som den høitærede Justitsminister har sagt, at det grundede sig paa et patriar- chalt Forhold, at Staten havde givet dette aarlige Tilskud til Communen. Jeg troer meget mere, at man har erkjendt, at det ligger i Forholdenes Natur, at Borgervæbningen, som for en Deel ogsaa var organiseret og ind- rettet til Statens Forsvar, maatte rettelig til- komme dette Bidrag af Statskassen. Det har ogsaa viist sig til den seneste Tid, da Borgers- væbningen medførte forøgede Udgifter, tildeels som en Følge af Krigsbegivenhederne, — det har, saavidt mig bekjendt, viist sig i de fleste Tilfælde, at man fra Statens Side har deelt disse Udgifter lige med Communen, saa at Statskassen har tilskudt det Halve og Com- munens Kasse det Halve af disse forøgede Udgifter. Jeg kan heller ikke indsee, at det skulde kunne foraarsage saadanne Forviklinger, om det blev vedtaget som Regel eller Princip, saaledes som jeg har tilladt mig at foreslaae i det Endringsforslag, jeg har stillet, men som jeg har taget tilbage, fordi jeg, som sagt, har troet, at Sagen efter den Afgjørelse, den har faaet ved en tidligere Paragraph, ikke videre burde fremmes; altsaa er der nu ikke Andet tilbage for mig, end at slutte mig til det af Udvalget stillede Forslag, som ogsaa paa en Maade har udtalt det samme Princip, som jeg havde tilladt mig at opstille, og som det fore- kommer mig i Forholdenes Natur er fuldkom- men vel begrundet. Jeg kan, som sagt, ikke see, at det skulde kunne give Anledning til de Forviklinger, som den høitagede Justitsminister har antydet. Det er, om jeg ikke feiler, alle-

rede ved flere Foranstaltninger Tilfældet, at der udredes visse bestemte Bidrag fra Statens Side og visse fra Communernes Side. Saa- ledes troer jeg, om jeg ikke feiler, at det med Hensyn til Gavnevæsenet er Tilfældet, at Statskassen bidrager visse bestemte Summer, og at ogsaa Communerne bidrage noget Bist til denne offentlige Indretnings Vedligeholdelse og Fornødenheder; og, naar man nu gaaer ud fra, at Borgervæbningen i Kjøbenhavn or- ganiseres saavel i et Statsformaal som i et kommunalt Formaal, saa seer jeg ikke rettere, end at det ogsaa har al Billighed for sig, at det bestemmes, hvilken Dvotadeel der fra hver Side skal fastsættes for at udrede de dermed forbundne Udgifter, det være sig nu, om man vil finde den Halvdeel, som er foreslaaet, rig- tig, eller om man vil bestemme et andet For- hold; men det forekommer mig dog, at det Forhold, som fastsætter, at der fra hver Side skal udredes en Halvdeel, har de tidligere Be- stemmelser for sig, og at det altsaa turde være det Rigtigste, at blive staaende derved. Som sagt, hvorledes man vil forholde sig i Sagen ved dens praktiske Udførelse, troer jeg vil me- get let ordne sig. Dersom man vil blive staaende ved det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, at der fra Statens og Communens Side skulde udredes en Halvdeel, vilde det jo vistnok kunne skee paa den Maade, at Borgers- væbningens Budget maatte forelægges under Finantsloven, for at vedtages af Rigsdagen for dens Vedkommende, ligesaavelsom for Com- munens Vedkommende. Naar den høitagede Justitsminister har paaberaabt sig § 33 i det foreliggende Udcast, forekommer det mig, at det slet ikke kan være til Hinder, eller at man deri kan søge en Indvending imod en saadan Fremgangsmaade, idet denne Paragraph, saa- vidt jeg skjønner, ikke bestemmer Andet, end hvad der maaffee ved alle Udgifter, som Com- munen paatager sig at udrede, at de nemlig, efter at være vedtagne af Communalbestyrelsen, skulde have Justitsministerens Approbation. Dette, forekommer det mig, er den Forkrift, som indeholdes i § 33, og Andet eller Mere tilstiger og tilstiger den ikke, og det kan ikke være til Hinder for, at man ved Loven be- stemmer, at Udgifterne til Borgervæbningen